

Mensen zijn boeiende wezens. U en ik, wij hier samen; als we alles wat we samen meegemaakt hebben eens naast elkaar zouden leggen, als we echt met elkaar aan de praat zouden komen, we zouden avonden lang bezig zijn. Altijd als ik moet preken in de Janskliniek dan denk ik aan de vorige keer dat ik hier was. Ik probeer me voor de geest te halen hoe U hier woont en samenleeft. Geen gemakkelijke opgave vaak; vechten voor je gezondheid, proberen met elkaar goed overweg te kunnen (wat een kunst is dat), en misschien wel aanvaarden dat het niet beter zal worden. Nee, mensen zijn boeiend zeiden we zoeven; maar meer dan wie ook weet U dat het leven niet gemakkelijk is.

Zo stootte ik op die schitterende tekst uit het Johannes evangelie. 'En brengen waarheen je niet wilt.'. Deze tekst brengt ons bij een van die kleurrijke en boeiende figuren uit de bijbel, Petrus. Laten we a.u.b. de bijbelse mannen en vrouwen niet als figuren uit een ver en grijs verleden beschouwen. Nee, door het goed lezen van de bijbelverhalen merken we dat het in die mannen en vrouwen om ons gaat. Door ze in kerkdiensten naar voren te halen, vandaag dus Petrus, gaan we merken dat het in al die bijbelse figuren om ons gaat, om U en mij hier vanochtend.

Je kunt ook zeggen: in de kerk, in de bijeenkomst van de christelijke gemeente gaat het om drie zaken die samenkomen. Als het ware drie cirkels die in elkaar worden geschoven.

Allereerst gaat het in de kerk om het VERHAAL VAN DE WERELD, om het leven van alle dag, om de fijne en slechte dingen die gebeuren in het groot, daar waar de kranten vol van staan; de politiek of de maatschappij; het reilen en zeilen van deze wereld. Ik hoef U niet te vertellen dat het vaak erg spannend is in onze wereld, veel dreigingen van oorlog en geweld, veel honger, en de laatste tijd ook steeds meer een rampzalige ontwikkeling van ons milieu. Het verhaal van Gods goede schepping wordt bederigd door de mens. U ziet, over het verhaal van onze wereld valt heel veel te zeggen. Je mag er niet omheen, van christenen wordt een keuze voor het leven en tegen de doodsdreiging gevraagd.

Dan het tweede waarover het gaat in de kerk; dat is HET VERHAAL VAN U EN MIJ PERSOONLIJK. Onze levensgeschiedenissen, onze wensen, onze verlangens, onze vele, vele vragen. Waarom dit? Waarom dat? Waarom moet ik hier zijn. Het zijn de vele smartelijke vragen die samengebald worden in het kyrie elieson, Heer, ontferm U over ons.

Maar, de persoonlijke verhalen van U en mij zijn niet altijd tragisch. Dwars er doorheen loopt ook een andere lijn. Het is de hoop die tegen de wanhoop inschreeuwt, de vreugde die het heel vaak wint van de triestheid, het geloof dat het uithoudt ondanks alle ongelooft.

En dan het derde waarover het gaat in de gemeente. Dat is het verhaal van de bijbel, of nog dichterbij, het verhaal van Jezus. Het verhaal van onze wereld, en ons eigen verhaal wordt in de gemeente ingebracht, ingedragen in het verhaal van Jezus. Onze wereld zou tot hopeloosheid zijn gedoemd als Jezus niet tot vandaag de dag zei: 'ik hou de hele wereld in mijn hand'. Uw en mijn leven zou een grote warboel zijn als Jezus niet in ons hart had geschreven: ik houd van je. Zeker, zeker, dat merken we niet elke dag, sterker nog; we zijn er vaak verder vandaan dan ooit, maar in de gemeente wordt dit van week tot week aan elkaar beloofd en gevierd. Het verhaal van onze wereld, ons persoonlijke verhaal, en het verhaal van het evangelie; wie dat samenbrengt komt in de buurt van 'het leven' zegt de bijbel, komt in de buurt van hoe het leven bedoeld is, of nog beter gezegd; wie deze drie verhalen in zijn of haar eigen leven verbindt komt in de buurt van Christus zelf.

Vanochtend dus Petrus. Wij volgen hem. Meer dan wie ook zal hij tot de ontdekking komen dat hij gebracht zal worden waarheen hij NIET wil. De zin 'En brengen waarheen je niet wilt..' zegt Jezus tegen Petrus. In de kring van de leerlingen....